

نقش میانجی اضطراب کرونا در رابطه بین سلامت معنوی، تاب آوری و پریشانی مرگ

عذرا عابدی

دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، موسسه آموزش عالی شانددیز، مشهد، ایران

سید ایمان قطب

دکترای روانشناسی، استادیار گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی شانددیز، مشهد، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه سلامت معنوی، تاب آوری و پریشانی مرگ با میانجی گری اضطراب کرونا در کارمندان بانک ملت شهر مشهد است. این پژوهش به لحاظ هدف بنیادی، به لحاظ روش، توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش کارمندان بانک ملت شهر مشهد بودند که در سال ۱۴۰۰ در شعب مختلف مشغول به کار بودند. در این پژوهش به روش نمونه گیری خوشه ای و به صورت تصادفی تعداد ۱۷۵ نفر (۳۹ زن و ۱۳۶ مرد) به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه سلامت معنوی (SWBS)، پرسشنامه تاب آوری (CD-RISC)، پرسشنامه اضطراب کرونا (CDAS) و پریشانی مرگ (DDS) استفاده شد و برای تحلیل داده ها از روش تحلیل مسیر و از دو نرم افزار spss22 و Amos24 استفاده شد. نتایج ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر نشان داد بین اضطراب کرونا و پریشانی مرگ، اضطراب کرونا و سلامت معنوی و اضطراب کرونا و تاب آوری رابطه معنادار در سطح $P < 0/01$ وجود دارد. همچنین نتایج تحلیل مسیر نشان داد اثر غیر مستقیم سلامت معنوی بر پریشانی مرگ از طریق اضطراب کرونا معنادار است (ضریب تاثیر = $-0/014$) و همچنین اثر غیر مستقیم تاب آوری بر پریشانی مرگ از طریق کاهش کرونا معنادار است (ضریب تاثیر = $-0/044$). به طور کلی، یافته ها مطالعه حاضر بیانگر این نکته است که سلامت معنوی و تاب آوری از طریق اضطراب کرونا در کاهش پریشانی مرگ نقش ایفا می کنند، به عبارت دیگر می توان با کاهش اضطراب کرونا تاثیر سلامت معنوی و تاب آوری را در کاهش پریشانی مرگ افزایش داد.

واژگان کلیدی: سلامت معنوی، تاب آوری، اضطراب کرونا، پریشانی مرگ